## مخالفت با کتاب پرستی

**مه ۱۹۳۰**

بدون تحقیق، حق سخن گفتن ندارید .

اگر شما یک مسئله را تحقیق نکرده باشید، از حق صحبت کردن دربارۀ آن محروم خواهید شد. آیا این بیش از حد سخت نیست؟ ابداً نه. وقتی شما به عمق یک مسئله، واقعیت‌های کنونی و تاریخ گذشته آن نپرداخته باشید و از جوهره آن بی‌خبر باشید، هر چه درباره آن بگویید قطعاً حرف پوچ و بی‌اساس خواهد بود .همگان می‌دانند که حرف زدنِ بی‌مایه هیچ مشکلی را حل نمی‌کند؛ پس چرا باید ناعادلانه تلقی شود که شما را از حق سخن گفتن محروم کنیم؟ تعداد زیادی از رفقا همیشه چشمان خود را بسته نگه می‌دارند و حرف‌های بی‌پایه می‌زنند، و برای یک کمونیست، این امر شرم‌آور است. چگونه ممکن است یک کمونیست چشمانش را ببندد و حرف‌های بی‌اساس بزند؟

این جواب نمی‌دهد !

این جواب نمی‌دهد !

شما باید تحقیق کنید !

نباید حرف‌های بی‌اساس بزنید!

---

.II**تحقیق دربارۀ یک مسئله به معنای حل آن است **
نمی‌توانید یک مسئله را حل کنید؟ خب، پایین بیایید و واقعیت‌های کنونی و تاریخ گذشته آن را تحقیق کنید! وقتی به طور کامل دربارۀ مسئله تحقیق کنید، خواهید دانست چگونه آن را حل کنید. نتیجه‌گیری‌ها همیشه پس از تحقیق به دست می‌آیند، نه قبل از آن. فقط احمق‌ها هستند که به تنهایی یا با گروهی، بدون هیچ تحقیقی، مغزشان را به کار می‌اندازند تا «راه‌حلی بیابند» یا «ایده‌ای بسازند». باید تأکید کرد که این روش هرگز نمی‌تواند به راه‌حلی مؤثر یا ایده‌ای خوب منجر شود. به عبارت دیگر، آنها حتماً به راه‌حلی اشتباه و ایده‌ای نادرست خواهند رسید.

تعداد زیادی از رفقایی که کار بازرسی می‌کنند، رهبران چریکی و کادرهاي تازه‌وارد، به محض ورود به یک مکان، دست به اظهارنظرهای سیاسی می‌زنند و با نگاهی سطحی یا با توجه به جزئیات کوچک، اینجا را سرزنش و آنجا را محکوم می‌کنند. چنین حرف‌های ذاتاً ذهنی و بی‌اساسی واقعاً نفرت‌انگیزند. این افراد حتماً کارها را به هم خواهند ریخت، اعتماد جمعیت را از دست خواهند داد و قادر به حل هیچ مسئله‌ای نخواهند بود.

وقتی با مسائل دشوار مواجه می‌شوند، بسیاری از افراد در موقعیت‌های رهبری تنها آه می‌کشند و نمی‌توانند آنها را حل

کنند. آنها صبر خود را از دست می‌دهند و درخواست انتقال می‌کنند با این بهانه که «توانایی ندارند و نمی‌توانند کار را انجام دهند». این حرف‌های ترسوهاست. تنها کاری که باید بکنید این است که با پاهای خود حرکت کنید، به تمام بخش‌های تحت مسئولیت خود سر بزنید و مانند کنفوسیوس «در همه چیز تحقیق کنید»[۱]، و آنگاه قادر خواهید بود مسائل را حل کنید، هرچند که توانایی شما کم باشد؛ زیرا هرچند قبل از بیرون رفتن سر شما خالی باشد، پس از بازگشت خالی نخواهد ماند و حاوی انواع مواد لازم برای حل مسائل خواهد بود، و اینگونه است که مسائل حل می‌شوند. آیا حتماً باید بیرون بروید؟ لزومی ندارد. می‌توانید جلسه‌ای جمع‌آوری اطلاعات با افرادی که با شرایط آشنا هستند تشکیل دهید تا به ریشهٔ همان مسئله‌ای که «دشوار» می‌دانید دست یابید و بفهمید که وضعیت کنونی آن چیست، و آنگاه حل آن مسئله دشوار برای شما آسان خواهد شد.

تحقیق را می‌توان به ماه‌های طولانی بارداری تشبیه کرد، و حل یک مسئله را به روز زایمان. تحقیق دربارهٔ یک مسئله، در واقع، همان حل آن مسئله است.

.III**مخالفت با پرستش کتاب **

هر چه در کتاب نوشته شده، درست است — این هنوز ذهنیت کشاورزان فرهنگی عقب‌ماندهٔ چینی است. به طرز عجیبی، درون حزب کمونیست نیز افرادی هستند که همیشه در بحث می‌گویند: «نشان بده کجا در کتاب نوشته شده است». وقتی ما می‌گوییم دستورالعمل یک مرجع رهبری بالاتر درست است، این فقط به این دلیل نیست که از «مرجع رهبری بالاتر» آمده، بلکه به این دلیل است که محتوای آن با شرایط عینی و ذهنی مبارزه همخوانی دارد و نیازهای آن را برآورده می‌کند .گرفتن نگرشی فرمالیستی و اجرای کورکورانهٔ دستورالعمل‌ها بدون بحث و بررسی آنها در نور شرایط واقعی، فقط به این دلیل که از مرجع بالاتری آمده‌اند، کاملاً اشتباه است. همین فرمالیسم است که باعث شده خط و تاکتیک‌های حزب در میان جمعیت ریشه نبندند. اجرای کورکورانهٔ دستورالعمل یک مرجع بالاتر، و ظاهراً بدون هیچ اختلافی، در واقع اجرای آن نیست، بلکه هوشمندانه‌ترین روش مخالفت یا خرابکاری در آن است.

روش مطالعهٔ علوم اجتماعی صرفاً از روی کتاب نیز بسیار خطرناک است و حتی ممکن است فرد را به مسیر ضدانقلاب بکشاند. شاهد روشن این ادعا این است که دسته‌های کاملی از کمونیست‌های چینی که خود را در مطالعهٔ علوم اجتماعی محدود به کتاب‌ها کرده بودند، به ضدانقلاب تبدیل شدند. وقتی می‌گوییم مارکسیسم درست است، قطعاً به این دلیل نیست که مارکس یک «پیامبر» بوده، بلکه به این دلیل است که نظریهٔ او

در عمل و مبارزهٔ ما اثبات شده است. ما در مبارزه به مارکسیسم نیاز داریم. در پذیرش نظریهٔ او، هرگز چنین مفهوم فرمالیستی و اسرارآمیزی مانند «پیامبری» وارد ذهن ما نمی‌شود. بسیاری که کتاب‌های مارکسیستی خوانده‌اند، به خیانت از انقلاب روی آورده‌اند، در حالی که کارگران بی‌سواد اغلب مارکسیسم را بسیار خوب درک می‌کنند. البته ما باید کتاب‌های مارکسیستی را مطالعه کنیم، اما این مطالعه باید با شرایط واقعی کشورمان تلفیق شود. ما به کتاب‌ها نیاز داریم، اما باید پرستش کتاب را که از شرایط واقعی جدا شده است، از بین ببریم.

چگونه می‌توانیم پرستش کتاب را از بین ببریم؟ تنها راه، تحقیق دربارهٔ شرایط واقعی است.

---

.IV**بدون تحقیق دربارهٔ شرایط واقعی، حتماً ارزیابی ایدئالیستی از نیروهای طبقاتی و رهبری ایدئالیستی در کار وجود خواهد داشت، که منجر به فرصت‌طلبی یا پوچیسم می‌شود**

آیا در این نتیجه‌گیری شک دارید؟ واقعیت‌ها شما را مجبور به پذیرش آن خواهند کرد. فقط امتحان کنید و بدون هیچ تحقیقی، وضعیت سیاسی را ارزیابی کنید یا مبارزه را رهبری کنید، و

خواهید دید که آیا چنین ارزیابی یا رهبری بی‌اساس و ایدئالیستی است یا نه، و آیا منجر به خطاهای فرصت‌طلبانه یا پوچیستی می‌شود یا نه. قطعاً خواهد شد. این به دلیل عدم برنامه‌ریزی دقیق قبل از اقدام نیست، بلکه به دلیل عدم مطالعهٔ دقیق شرایط اجتماعی خاص قبل از برنامه‌ریزی است، همان‌طور که اغلب در واحدهای چریکی ارتش سرخ اتفاق می‌افتد. افسران از نوع لی کویی[۲] هنگام مجازات سربازان به دلیل تخلفات، تبعیض قائل نمی‌شوند. در نتیجه، مجرمان احساس می‌کنند که به طور ناعادلانه‌ای با آنها رفتار شده، بحث‌های زیادی به وجود می‌آید و رهبران تمام اعتبار خود را از دست می‌دهند. آیا این اتفاق در ارتش سرخ به طور مکرر رخ نمی‌دهد؟

ما باید ایدئالیسم را از بین ببریم و از همهٔ خطاهای فرصت‌طلبانه و پوچیستی جلوگیری کنیم تا بتوانیم در جلب جمعیت و شکست دشمن موفق شویم. تنها راه از بین بردن ایدئالیسم، تلاش و تحقیق دربارهٔ شرایط واقعی است.

---

.7**هدف تحقیق اجتماعی و اقتصادی، دستیابی به ارزیابی درست از نیروهای طبقاتی و سپس تدوین تاکتیک‌های درست برای مبارزه است**

این پاسخ ما به این سؤال است: چرا باید شرایط اجتماعی و اقتصادی را تحقیق کنیم؟ بر این اساس، هدف تحقیق ما تمام طبقات اجتماعی است، نه پدیده‌های اجتماعی پراکنده. اخیراً، رفقای ارتش چهارم سرخ عموماً به‌کار تحقیق توجه کرده‌اند[۳]، اما روشی که بسیاری از آنها به‌کار می‌برند اشتباه است .بنابراین نتایج تحقیقات آنها به بی‌اهمیتی حساب‌های یک بقال است، یا شبیه به داستان‌های عجیب و غریبی است که یک روستایی وقتی به شهر می‌آید می‌شنود، یا مانند دیدن از دور یک شهر شلوغ از بالای کوه. این نوع تحقیق کمک چندانی نمی‌کند و نمی‌تواند هدف اصلی ما را محقق کند. هدف اصلی ما این است که وضعیت سیاسی و اقتصادی طبقات مختلف اجتماعی را بدانیم. نتیجهٔ تحقیق ما باید تصویری از وضعیت کنونی هر طبقه و فراز و نشیب‌های توسعهٔ آن باشد .برای مثال، وقتی ترکیب کشاورزان را تحقیق می‌کنیم، نه تنها باید تعداد کشاورزان مالک، نیمه‌مالک و مستأجر را که بر اساس روابط اجاره‌ای از هم تفکیک می‌شوند بدانیم، بلکه بیشتر از همه باید تعداد کشاورزان ثروتمند، متوسط و فقیر را که بر اساس طبقه یا قشر از هم تفکیق می‌شوند، بدانیم. وقتی ترکیب بازرگانان را تحقیق می‌کنیم، نه تنها باید تعداد هر شغل، مانند غله، پوشاک، گیاهان دارویی و غیره را بدانیم، بلکه بیشتر از همه باید تعداد بازرگانان کوچک، متوسط و بزرگ را بدانیم. ما باید نه تنها وضعیت هر شغل، بلکه بیشتر از همه روابط طبقاتی درون آن را تحقیق کنیم. ما

باید نه تنها روابط بین مشاغل مختلف، بلکه بیشتر از همه روابط بین طبقات مختلف را تحقیق کنیم. روش اصلی تحقیق ما بایدdisuse کردن طبقات اجتماعی مختلف باشد، با هدف نهایی درک روابط متقابل آنها، دستیابی به ارزیابی درست از نیروهای طبقاتی و سپس تدوین تاکتیک‌های درست برای مبارزه، مشخص کردن اینکه کدام طبقات نیروی اصلی مبارزهٔ انقلابی هستند، کدام طبقات باید به عنوان متحد جلب شوند و کدام طبقات باید سرنگون شوند. این تنها هدف ماست.

کدام طبقات اجتماعی نیاز به تحقیق دارند؟

آنها عبارتند از:

-پرولتاریای صنعتی
-کارگران صنایع دستی
-کارگران کشاورزی
-کشاورزان فقیر
-فقراي شهری
-لامپن‌پرولتاریا
-صاحبان صنایع دستی
-بازرگانان کوچک
-کشاورزان متوسط
-کشاورزان ثروتمند

-مالکان زمین
-بورژوایی تجاری
-بورژوایی صنعتی

در تحقیقات خود باید به وضعیت تمام این طبقات یا قشرها توجه‌کنیم. تنها پرولتاریای صنعتی و بورژوایی صنعتی در مناطقی که اکنون در آن‌کار می‌کنیم وجود ندارند، و ما دائماً با بقیهٔ آنها برخورد می‌کنیم. تاکتیک‌های مبارزهٔ ما، تاکتیک‌هایی در رابطه با تمام این طبقات و قشرهاست.

کاستی جدی دیگر در تحقیقات گذشتهٔ ما، تأکید بیش از حد بر روستاها و غفلت از شهرها بوده است، به طوری‌که بسیاری از رفقا همیشه دربارهٔ تاکتیک‌های ما نسبت به فقراي شهری و بورژوایی تجاری مبهم بوده‌اند. توسعهٔ مبارزه به ما امکان داده است از کوه‌ها به دشت‌ها بیاییم.[۴] ما از نظر فیزیکی پایین آمده‌ایم، اما هنوز از نظر ذهنی در کوه‌ها هستیم. ما باید شهرها را همانند روستاها درک کنیم، در غیر این صورت قادر به پاسخگویی به نیازهای مبارزهٔ انقلابی نخواهیم بود.

---

.VI**پیروزی در مبارزهٔ انقلابی چین به درک رفقای چینی از شرایط چین بستگی دارد**

هدف مبارزهٔ ما دستیابی به سوسیالیسم از طریق مرحلهٔ دموکراسی است. در این وظیفه، اولین قدم تکمیل انقلاب دموکراتیک با جلب اکثریت طبقهٔ کارگر و بیدار کردن جمعیت کشاورزان و فقراي شهری برای سرنگونی طبقهٔ مالکین زمین، امپریالیسم و رژیم کومینتانگ است. قدم بعدی انجام انقلاب سوسیالیستی است که در ادامهٔ توسعهٔ این مبارزه صورت خواهد گرفت. انجام این وظیفهٔ بزرگ انقلابی کاری ساده یا آسان نیست و کاملاً به تاکتیک‌های درست و محکم حزب پرولتاریا بستگی دارد. اگر تاکتیک‌های مبارزهٔ آن اشتباه باشد، یا بی‌ثبات و نوسان‌دار، انقلاب قطعاً شکست موقتی خواهد خورد. باید به یاد داشت که احزاب بورژوایی نیز همیشه دربارهٔ تاکتیک‌های مبارزهٔ خود بحث می‌کنند .آنها در حال بررسی این هستند که چگونه نفوذ اصلاح‌طلبانه را در میان طبقهٔ کارگر گسترش دهند تا آن را گمراه کنند و از رهبری حزب کمونیست دور کنند، چگونه کشاورزان ثروتمند را وادار کنند تا قیام‌های کشاورزان فقیر را سرکوب کنند و چگونه گانگسترها را سازماندهی کنند تا مبارزه‌های انقلابی را سرکوب کنند. در شرایطی که مبارزهٔ طبقاتی به طور فزاینده‌ای تند می‌شود و در فاصلهٔ نزدیک انجام می‌گیرد، پرولتاریا برای پیروزی خود کاملاً به تاکتیک‌های درست و محکم مبارزهٔ حزب خود، یعنی حزب کمونیست، وابسته است .تاکتیک‌های درست و ثابت مبارزهٔ یک حزب کمونیست در هیچ شرایطی نمی‌تواند توسط چند نفر که در یک

دفتر نشسته‌اند خلق شود؛ آنها در طول مبارزهٔ جمعی، یعنی از طریق تجربهٔ عملی، به وجود می‌آیند. بنابراین، ما باید همیشه شرایط اجتماعی را مطالعه کنیم و تحقیقات عملی انجام دهیم. رفقایی که انعطاف‌ناپذیر، محافظه‌کار، فرمالیست و بی‌دلیل خوش‌بین هستند، فکر می‌کنند که تاکتیک‌های کنونی مبارزه کامل هستند، که «کتاب اسناد»[۵] ششمین کنگرهٔ ملی حزب تضمین‌کنندهٔ پیروزی دائمی است، و که می‌توان تنها با پایبندی به روش‌های ثابت‌شده همیشه پیروز بود. این افکار کاملاً اشتباه هستند و هیچ ارتباطی با این ایده که کمونیست‌ها باید از طریق مبارزه شرایط جدید مطلوبی خلق کنند، ندارند؛ آنها نمایندهٔ یک خط کاملاً محافظه‌کارانه هستند. مگر اینکه این خط کاملاً کنار گذاشته شود، باعث خسارات بزرگی به انقلاب خواهد شد و به خود این رفقا نیز آسیب خواهد رساند. واضح است که برخی رفقا در ارتش سرخ ما قانع به حفظ وضعیت موجود هستند، به دنبال درک عمیق هیچ چیزی نیستند و بی‌دلیل خوش‌بین هستند، و این بدعت را گسترش می‌دهند که «این پرولتاریایی است». آنها شکم سیر می‌کنند و تمام روز در دفترهای خود بی‌حرکت می‌نشینند و هرگز یک قدم بیرون نمی‌روند و میان جمعیت نمی‌روند تا تحقیق کنند. هر وقت دهان باز می‌کنند، حرف‌های تکراری و بی‌مایه‌شان باعث تهوع می‌شود. برای بیدار کردن این رفقا باید صدای خود را بلند کنیم و به آنها فریاد بزنیم:

بدون تأخیر افکار محافظه‌کارانه‌تان را تغییر دهید !

آنها را با افکار کمونیستی پیشرو و مبارزانه جایگزین کنید !
وارد مبارزه شوید !
بین جمعیت بروید و واقعیت‌ها را تحقیق کنید!

---

.VII**تکنیک تحقیق**

۱** .تشکیل جلسات جمع‌آوری اطلاعات و انجام تحقیق از طریق بحث‌ها ** .
این تنها راه نزدیک شدن به حقیقت و تنها راه نتیجه‌گیری است. اگر جلسات جمع‌آوری اطلاعات برای تحقیق از طریق بحث تشکیل ندهید و تنها به تجربهٔ یک فرد اتکا کنید، به راحتی مرتکب اشتباه خواهید شد. اگر در چنین جلساتی سؤالات را به صورت تصادفی مطرح کنید و نه به صورت سؤالات کلیدی برای بحث، نمی‌توانید نتیجه‌گیری‌های نسبتاً درستی داشته باشید.

۲** .چه نوع افرادی باید در جلسات جمع‌آوری اطلاعات شرکت کنند؟ **
افرادی که با شرایط اجتماعی و اقتصادی آشنا باشند. از نظر سنی، افراد مسن‌تر بهترند، زیرا تجربهٔ بیشتری دارند و نه تنها می‌دانند چه اتفاقی می‌افتد، بلکه علت و معلول آن را نیز درک می‌کنند. افراد جوانی که تجربهٔ مبارزه دارند نیز باید شامل شوند،

زیرا دارای افکار پیشرو و چشم‌های تیزبین هستند .از نظر شغلی، باید کارگران، کشاورزان، بازرگانان، روشنفکران و گاهی سربازان و حتی گاهی اوقات افراد بی‌خانمان نیز حضور داشته باشند. البته، هنگام بررسی موضوع خاصی، کسانی که ارتباطی با آن ندارند نیازی به حضور ندارند. برای مثال، وقتی موضوع تحقیق تجارت است، کارگران، کشاورزان و دانشجویان نیازی به حضور ندارند.

**۳ .کدام بهتر است، جلسهٔ جمع‌آوری اطلاعات بزرگ یا کوچک؟ **

این بستگی به توانایی محقق در هدایت جلسه دارد. اگر در این کار مهارت داشته باشد، می‌تواند جلسه‌ای با ده‌ها یا حتی بیست نفر یا بیشتر تشکیل دهد .جلسهٔ بزرگ مزایایی دارد؛ از پاسخ‌ها می‌توان آمارهای نسبتاً دقیقی (مثلاً در یافتن درصد کشاورزان فقیر در کل جمعیت کشاورزان) و نتیجه‌گیری‌های نسبتاً درستی (مثلاً در یافتن اینکه توزیع زمین به صورت مساوی بهتر است یا متفاوت) به دست آورد. البته معایبی نیز دارد؛ مگر اینکه در هدایت جلسات مهارت داشته باشید، حفظ نظم در آن دشوار خواهد بود. بنابراین تعداد شرکت‌کنندگان در جلسه به توانایی محقق بستگی دارد. با این حال، حداقل سه نفر است، در غیر این صورت اطلاعات به دست آمده بیش از حد محدود خواهد بود و با واقعیت همخوانی نخواهد داشت.

**۴ .تهیهٔ طرح مفصل برای تحقیق **.
باید از قبل طرح مفصلی تهیه شود و محقق بر اساس آن سؤالات را مطرح کند، در حالی که حاضران در جلسه پاسخ‌ها را ارائه دهند. هر نقطه‌ای که نامشخص یا مشکوک باشد باید برای بحث مطرح شود. طرح مفصل باید شامل موضوعات اصلی، زیرعنوان‌ها و همچنین موارد جزئی باشد. برای مثال، با در نظر گرفتن تجارت به عنوان موضوع اصلی، می‌توان زیرعنوان‌هایی مانند پارچه، غله، سایر ضروریات و گیاهان دارویی داشت؛ و دوباره، زیر پارچه، می‌توان موارد جزئی مانند کتان، پارچهٔ دست‌باف و ابریشم و ساتن را داشت.

**۵ .شرکت شخصی **.
هر کسی که مسئولیت رهبری دارد — از رئیس دولت محلی تا رئیس دولت مرکزی، از فرمانده گردان تا فرمانده کل، از منشی شاخهٔ حزب تا منشی کل — باید شخصاً تحقیقی دربارهٔ شرایط اجتماعی و اقتصادی خاص انجام دهد و تنها به خواندن گزارش‌ها اکتفا نکند. تحقیق و خواندن گزارش‌ها دو چیز کاملاً متفاوت هستند.

**۶ .کاوش عمیق **.
هر کسی که تازه کار تحقیق را شروع کرده است، باید یک یا دو تحقیق عمیق انجام دهد تا دانش کاملی از یک مکان خاص (مثلاً یک روستا یا شهر) یا یک مسئلهٔ خاص (مثلاً مسئلهٔ غله یا ارز)

به دست آورد. کاوش عمیق در یک مکان یا مسئلهٔ خاص، تحقیق آینده دربارهٔ سایر مکان‌ها یا مسائل را آسان‌تر خواهد کرد.

۷** .تهیهٔ یادداشت‌های شخصی **.
محقق نه تنها باید در جلسات جمع‌آوری اطلاعات ریاست کند و راهنمایی مناسب به حاضران بکند، بلکه باید خودش یادداشت‌ها را تهیه کند و نتایج را شخصاً ثبت کند. این کار را به دیگران سپردن فایده‌ای ندارد.

---

**یادداشت‌ها**

۱ .به «آنال‌های کنفوسیوس»، کتاب سوم، «با یی» مراجعه کنید: «هنگامی که کنفوسیوس وارد معبد اجدادی شد، در همه چیز تحقیق کرد«.

۲ .لی کویی قهرمانی در رمان معروف چینی «شی هو چوان» (قهرمانان تالاب‌ها) است که جنگ کشاورزان را در پایان دورهٔ سونگ شمالی (۹۶۰–۱۱۲۷) توصیف می‌کند .او ساده، صریح و بسیار وفادار به مCauseانقلابی کشاورزان بود، اما خام و بی‌ظرفیت.

۳ .رفقای ماو تسه تونگ همیشه بر تحقیق تأکید زیادی کرده‌اند و تحقیق اجتماعی را مهم‌ترین وظیفه و پایهٔ تعیین سیاست در کار رهبری می‌دانند. کار تحقیق به تدریج در ارتش چهارم سرخ با ابتکار رفقای ماو تسه تونگ توسعه یافت. او مقرر کرد که تحقیق اجتماعی باید بخشی منظم از کار باشد، و دفتر سیاسی ارتش سرخ فرم‌های مفصلی را آماده کرد که شامل مواردی مانند وضعیت مبارزهٔ جمعیت، وضعیت واکنش‌گرایان، زندگی اقتصادی مردم و میزان زمین متعلق به هر طبقه در مناطق روستایی بود. هر جا که ارتش سرخ می‌رفت، ابتدا با وضعیت طبقاتی محل آشنا می‌شد و سپس شعارهایی را متناسب با نیازهای جمعیت تدوین می‌کرد.

۴ .در اینجا «کوه‌ها» منطقهٔ چینگ‌کانگ در مرزهای استان‌های جیانگشی و هونان هستند؛ «دشت‌ها» مناطق جنوبی جیانگشی و غربی فوجیان هستند. در ژانویهٔ ۱۹۲۹، رفقای ماو تسه تونگ نیروی اصلی ارتش چهارم سرخ را از کوه‌های چینگ‌کانگ به جنوب جیانگشی و غرب فوجیان هدایت کردند تا دو منطقهٔ بزرگ پایه‌ای انقلابی ایجاد کنند.

۵» .کتاب اسناد» شامل قطعنامه‌هایی بود که در ششمین کنگرهٔ ملی حزب کمونیست چین در ژوئیهٔ ۱۹۲۸ تصویب شدند، از جمله قطعنامهٔ سیاسی و قطعنامه‌های مربوط به مسئلهٔ

کشاورزی، مسئلهٔ زمین، سازمان‌دهی قدرت سیاسی و غیره. در اوایل ۱۹۲۹، کمیتهٔ جبههٔ ارتش چهارم سرخ این قطعنامه‌ها را به صورت کتاب منتشر کرد تا در میان سازمان‌های حزبی در ارتش سرخ و سازمان‌های محلی حزب توزیع شود.

مائو تسه دون